

DE TAART VAN TAMID

Ria Massy

De taart van Tamid

De taart van Tamid

1

‘Hallo broer!’
‘Hallo Aziz!’ roept Tamid.
Zijn hart klopt blij.
Aziz belt niet zo dikwijls.
Hij woont nog in Syrië.
Bellen is moeilijk in Syrië.
Alles is moeilijk in Syrië.
Er is oorlog.

Daarom is Tamid naar België gekomen.
Om een beter leven te zoeken.
Voor hem en zijn familie.
Een leven zonder bommen en zonder tranen.
En gaan slapen zonder bang te zijn.

Vertrekken was moeilijk.
Hij zag de tranen in de ogen van zijn moeder.
‘Ik ben bang,’ zei ze.
‘Ik zie je snel terug, moeder,’ zei Tamid.
Maar hij was ook bang.
Heel bang.

Nu is zijn broer aan de telefoon.
‘Heb je al werk, Tamid?’

‘Nee, nog niet.’
‘Waarom niet?’
Je bent al een jaar in België.
Wanneer vind je werk?’
‘Ik moet eerst papieren hebben.
En de taal goed spreken.’
‘Maar je spreekt toch Engels?’
‘Engels is niet genoeg hier.
Ik moet Nederlands leren.’
‘Waarom leer je dat dan niet?’
‘Ik leer het, maar het gaat traag.
Het is heel moeilijk,’ zucht Tamid.
‘Hier is het ook heel moeilijk!’ zegt Aziz.

De stem van Aziz klinkt boos.
Wat moet Tamid nog zeggen?
Hij weet het niet.
Het is even stil aan de telefoon.

Dan vraagt hij: ‘Hoe is het met moeder?’
‘Ze is moe,’ zegt Aziz.
‘Ze is moe maar ze klaagt niet.
Ze doet haar best.’

Ik doe ook mijn best, denkt Tamid.
Het is hier ook heel moeilijk.
Maar dat begrijpen jullie niet.
Jullie denken dat alles in België goed is.
Dat is niet waar.

Dat denkt Tamid.
Maar hij zegt het niet.
Zijn broer heeft al genoeg problemen.
Dat hoort hij aan zijn stem.

‘Dag Aziz, tot de volgende keer.
Zorg goed voor de familie.’
‘Dag Tamid. Zoek alsjeblief werk.
Het is hier oorlog.
Elke dag vallen er bommen.
We willen hier weg.’
‘Ik doe mijn best,’ zegt Tamid.

2

Tamid denkt aan Aleppo.
De stad van zijn familie.

Aleppo is een mooie stad.
Ze heeft de beste soek van de wereld.
Je kan er alles kopen.
Koekjes en mooie schoenen.
Een goede theepot, een mat, vers fruit, vlees,
alles.
De soek is in een heel mooi gebouw.
Er zijn lange gangen vol winkels.
Je ziet er duizend kleuren.
En het is er niet zo warm als buiten in de zon.

Tamid en zijn vader hebben een winkeltje in de
zoek.
Ze verkopen dadels.
De beste dadels van heel Aleppo.
Dat zeggen de klanten.
'Wij komen altijd naar jullie om dadels te kopen.'

Er zijn ook toeristen.
Daarom heeft Tamid Engels geleerd.
Dan kan hij met de toeristen praten.
Of hen de weg wijzen in de zoek.
Want ze lopen dikwijls verloren.
Als hij de toeristen helpt, kopen ze veel dadels.

Tamid hoort iets.
Hij kijkt op.
Het is de regen op het raam.
Hij was aan het dromen.
Over vroeger.
Vroeger is lang geleden.
Hij is niet meer in de zoek.
Hij is hier in Antwerpen.

De zoek is er nu niet meer.
De oorlog heeft de zoek kapot gemaakt.
Er was brand.
Alles was kapot.
De mooie tafel vol dadels.
Hun stoelen.

De foto's aan de muur.
Alles was weg.

Zijn vader is er ook niet meer.
Hij moest op straat dadels verkopen.
Op een tafel.
Er viel een bom.
Zijn vader is niet terug naar huis gekomen.

Die dag is er iets gebeurd met het hart van
Tamid.
Er is een gaatje in zijn hart gekomen.
De warmte gaat uit zijn hart.
En de kou komt binnen.

Soms is het heel koud in zijn hart.
Het doet pijn.
Dan doet hij een trui aan.
Maar dat helpt niet.

3

Maandag, half negen.
Tamid vertrekt naar de Nederlandse les.
Hij doet de deur van zijn studio op slot.
'Goeimorgen, Tamid!'
'Goeimorgen, Marina!'

Marina is zijn buurvrouw.
Ze komt uit Polen.
Ze woont in de studio boven hem.
Samen met haar man, Ivan.

Tamid ziet Marina dikwijls in de gang.
Ze zeggen altijd goeiemorgen.
En ook: 'Hoe gaat het?'
Tamid vertrekt dan naar de les, en Marina naar
haar werk.

's Avonds hebben Marina en Ivan vaak bezoek.
Ze drinken wodka.
Eerst lachen ze.
Daarna praten ze steeds luider.
En ze roepen: '*Kurwa!*'
Dat is een Pools woord.
Tamid begrijpt geen Pools.
Maar *kurwa* is geen vriendelijk woord.
Dat hoort hij!

Ze maken veel lawaai.
Tamid vindt dat niet erg.
Hij slaapt er goed van.
Vroeger in Aleppo was er ook veel lawaai.
Mensen die lachen, spreken, ruziemaken.
Auto's en brommers.
Dag en nacht.
Tamid houdt van lawaai.

Als Ivan en Marina niet thuis zijn, is het stil in
het gebouw.
Hij houdt niet van stil.
Stil is het moment na de bom.
Als het leven stopt.

4

'Lees jij de volgende zin, Tamid?'
Tamid zit in de klas.
Drie keer per week volgt hij Nederlandse les.
Dat doet hij graag.
Als hij in de les zit, denkt hij niet aan zijn
familie.
Niet aan Aleppo.

Hij leert de taal.
Dat is belangrijk, om werk te zoeken.
En om de mensen hier te begrijpen.
Maar vandaag gaat het niet goed.

'Tamid?'
Tamid schrikt.
Heel de klas kijkt naar hem.
De lerares heeft iets gevraagd.
Hij heeft het niet gehoord.
'Kan je dat herhalen alstublieft?' vraagt Tamid.